

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 34. Legati literæ ad Franciæ Archiepiscopos, atque Episcopos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

corpore velut membrum putridum, quod ceteros inficeret, refecare velit: Sæcul. XVI.
A.C. 1590.
postea Facultas inhibuit, ne quis contra reverentiam sacræ Sedi, & Legato debitam loquatur, aut sacram Catholicorum unionem improbet. Hoc decretum postea a Legato, Parisiensi Episcopo, ac Parochis approbatum quanto-
cius Parisiis promulgabatur unacum Papæ, & Montalti Cardinalis Papæ Nepotis literis die vigesima Octobris, & trigesima Decembris anno priori datis.

§. XXXIV.

Legati literæ ad Franciæ Archiepiscopos, atque Episcopos.

Hanc in rem Legatus die prima Martii ad omnes regni Archiepiscopos, atque Episcopos hæc perscripsit, „perlatum est ad me, aliquos ex vestro ordine, fortasse etiam una omnes ad civitatem Turonense invitatos, ut de Henrico Borbonio, qui se Francorum Regem appellari jubet, in orthodoxa religione instruendo inter se conferant: id etsi aliquam pietatis speciem habeat, cum pernicie tamen, & sacræ disciplinæ periculo conjunctum videtur, nam ab illis vocantur, qui nullam habent Episcopos convocandi potestatem, præsertim cum adsit Legatus Pontificius, ad quem proprie pertinet,

*Thuan. l. 98.
Mem. de la
Lig. tom. 4.*

Sæcul. XVI. „net, si opus sit, ex universo regno E.
 A.C. 1590. „piscopos convocare. „

„Insuper vocati estis ad eam urbem,
 „in qua sine animæ periculo versari vo-
 „bis non licet, quippe cum is in ea prin-
 „cipatum gerit, qui jam pridem a sua
 „Sanctitate censuræ fulmine ictus est:
 „Ad hæc id negotium aut sine vobis
 „perfici potest, aut a vobis sine scelere
 „tractari nequit, nam si Henricus Bor-
 „bonius petat suppliciter in orthodoxa
 „fide instrui, quid Episcoporum con-
 „ventu, quid tot Præfulum fatigatione
 „opus est, dum id per quosvis Doctores,
 „ac concionatores Catholicos, qui in
 „urbe illa sunt, facile præstari potest:
 „non enim ad ejusmodi instructionem
 „auctoritate opus est, sed sufficit erudi-
 „tio tenuis, ac vulgaris, nam vix Bor-
 „bonius ignorare potest, quæ sit Eccle-
 „siæ Romanæ fides, quippe eam aliquan-
 „do coluit, ac professus est: si vero exi-
 „gitur controversiarum inter Ecclesiam
 „Romanam, & calvinianam Synago-
 „gam dijudicatio, quid hoc aliud est,
 „quam ea, quæ a sacra œcumenica
 „Tridentina Synodo definita sunt, ite-
 „ram retractare velle, ejusque Synodi
 „auctoritatem, a qua sunt omnes Cal-
 „viniani errores jam pridem damnati,
 „cujusque fidei dogmata non minus
 „Gallia, quam reliquus Christianus or-
 „bis

Sæcul. XVI.
A.C. 1590.

„bis veneratur, & observat, labefacta-
 „re, atque convellere: quid id est aliud
 „denique, quam de Catholica Ecclesia
 „triumphum hæreticis, & de religione,
 „prout S. Hilarius dicit, ludibrium fa-
 „cere? is, qui vere, & ex animo hæ-
 „reses detestatur, & veram fidem do-
 „ceri cupit, Theologos adhibere debet,
 „qui prælegant ei, & exponant Con-
 „cilii Tridentini decreta, Catechismum
 „Romanum, aut fidei professionem a
 „Pio IV. editam, ac eidem Concilio in
 „omnibus congruentem, nulla igitur
 „opus Synodo, nulla Episcoporum con-
 „vocatione: proinde pro potestate mihi
 „a Pontifice commissa inhabeo cunctis
 „Episcopis, ne ad civitatem Turonum
 „accedant, neve in conventum ullum,
 „aut Synodum coeant: si secus fiat,
 „protestor, me non pro legitimo conventu
 „cœtum illum habiturum, & jam nunc
 „declaro acta ejus conventiculi omnia
 „irrita, & inania: Episcopos autem,
 „qui hujusmodi cœtui interesse non
 „dubitaverint, cum excommunicatio-
 „nis, & depositionis periculo id factu-
 „ros denuntio.,,

His literis latine exaratis etiam
 alias gallico idiomate scriptas addidit (*)
 ad

(*) Has literas ab ipso Cajetano scriptas esse
Hist. Eccles. Tom. I. I. E nequi-

Sæcul. XVI. ad Nobilitatem directas, quibus cunctos
A.C. 1590. inducere tentabat, ut Carolum Borbo-
 nium unice pro solo, & legitimo Fran-
 ciæ Rege sub nomine Caroli X., Madua-
 num vero Ducem pro totius Regni Vi-
 cario agnoscerent.

§. XXXV.

*Parisiensis Senatus edictum pro Car-
 dinale Borbonio.*

*Thuan. l. c.
 Mem. de
 l'Étoil t. 2.
 pag. 9.*

Die quinta Martii Parisiensis Senatus
 aliud promulgabat edictum, quo
 jubebantur omnes, cujuscunque digni-
 tatis, ac conditionis sint, Carolum X.
 pro Rege legitimo, & supremo Domino
 agnoscere, eique fidem, & obsequium,
 quod subjecti fideles Principi suo de-
 bent, præstare, & Carolo Lotharingio
 Maduano Duci ditionis, & coronæ
 Franciæ Generali Vicario ad omnia
 obedire, & opes suas, ac fortunas in
 id impendere, ut Regem e captivitate,
 in

nequidem Thuanus asserere audet, dum ait:
*his literis aliud literarum exemplum ad Nobili-
 tatem publicatum est a factiosis, ut vero simile
 est, fabricatum, quibus diluebantur, quæ fa-
 ctioni fœderatorum objiciebantur, ea vero,
 quæ de Carolo in Regem agnoscendo Conti-
 nuator refert, Thuanus non in Cardinalis li-
 teris, sed in Parisiensi Senatus consulto con-
 tenta fuisse narrat.*